

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Ղարիֆի երգը

Օ՛խտը սարով, օ՛խտը տարով,
Հե՛յ սիրական իմ աշխարհ,
Հեռացել եմ քեզմեն լալով.
Լալո՛վ ընկել սարե՛ սա՛ր:

Կյանք եմ մաշում, սև օր քաշում,
Ընկա՛ծ խալիսի դրո՞ներին.
Քո սերն է ինձ հալում, մաշում
Հոգիս կըտրում էդ սերին...

Կուլեն հողիդ կարոտն առնեն
Հող ու ջրիդ ես դուրբա՛ն.
Ա՛խ, ո՞նց անեն ճամփեդ բրո՞նեն,
Բախտն է կապել իմ ճամփան...

Վա՛յ դարիֆին ո՛վ ա, ո՛վ չի
Վալո՛վ կյանքն է անցընում.
Դուրսը մեռնի, չոլում կորչի
Ո՞վ ա խեղճին հարցընում...